

УДК 336.763

Ю.В. ГАРУСТ, докт. юрид. наук, доц.,
Сумський державний університет

Л.М. БІЛОДІД, Сумський державний
університет

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ЯК ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

Ключові слова: банківська установа, банківська система, безпека бізнесу, комерційний банк, служба безпеки банку, фінансово-економічна безпека

В сучасних умовах занепаду вітчизняної економіки та загострення фінансово-економічної кризи в Україні зростає необхідність забезпечення належного рівня безпеки фінансових установ, зокрема банків. Головним чинником виникнення та постійного посилення уваги до цих проблем є трансформаційна криза, що охопила всі сфери і стала суттєвою перешкодою на шляху до забезпечення сталого розвитку економіки та українського суспільства.

Вивченням проблеми забезпечення економічної безпеки займалося багато вітчизняних учених, серед яких: А.І. Захаров, В.І. Мунтіян, М.І. Камлик, Т.Т. Ковальчук, О.А. Кириченко та ін. Розгляду проблем фінансової безпеки, як найважливішої складової економічної безпеки, присвятили свої праці: А.І. Барановський, М.М. Ермошенко, І.А. Бланк, А.С. Баришників та ін. Питання, пов'язані із забезпеченням фінансово-економічної безпеки банків, розглядали: А.І. Хитрін, А.А. Беспалько, К.Р. Тагирбеков, М.І. Зубок, В.Ф. Гапоненко та ін. Значний внесок у розробку проблеми фінансово-економічної безпеки банківських установ зробили зарубіжні вчені А. Паттокса, Л. Хоффмана та П. Швейзера. Науковці наполегливо порушують питання про важливість теоретичних засад банківської безпеки на макро- і мікрорівні.

В роботах названих авторів розкриваються теоретичні засади фінансово-економічної

безпеки банківських установ, висвітлено сутність та складові фінансово-економічної безпеки банків, її місце у системі економічної та фінансової безпеки держави загалом. Розглянуто основні види загроз та чинників, що негативно впливають на безпеку банківської діяльності. Але при більш детальному аналізі означених публікацій слід відзначити, що питання фінансово-економічної безпеки банків ще вимагають досліджень за всіма її складовими, оскільки на сьогодні навіть поняття «банківська діяльність», «банківська установа», «банківська безпека», «система фінансово-економічної безпеки» розглядаються авторами по-різному, оскільки не мають єдиного наукового підходу, виправленню чого спрямована ця стаття.

Проблема забезпечення та зміцнення фінансово-економічної безпеки банківської системи не є новою для юридичної науки. Вона не породжена сьогоденням, а має корені й у минулому. Наразі питання фінансово-економічної безпеки набули загальнонаціонального значення і підвищили актуальність та значущість не лише для банківської системи, а й для фінансово-економічної безпеки країни загалом.

У сучасних наукових дослідженнях ця проблема розробляється або вужче, тільки щодо безпеки окремих банків (зокрема, безпеки як грошово-кредитної установи, кадрової безпеки, здійснення банківських операцій, силової безпеки), або ширше – у контексті загального дослідження фінансової та економічної безпеки банківських установ як одного з основних чинників забезпечення фінансової стабільності країни.

Це значною мірою зумовлено специфікою розвитку вітчизняних банків. Зокрема нетривалим періодом їхньої діяльності і відповідно незначними обсягами власного капіталу порівняно з розвиненими країнами, а також необхідністю працювати в умовах підвищеного ризику, що пов'язано з економічною та політичною нестабільністю у державі [1]. Саме тому ми згодні з висновками видатних українських вчених, таких як Б. Дратвер, Н. Пасіч-

ник, Д. Закатнов та інших, що ефективно управління і забезпечення власної економічної безпеки, у тому числі банківської системи, має бути обов'язком та основним стратегічним завданням України [2].

Питання організації комплексної та єдиної системи безпеки, що здатна протидіяти зовнішнім та внутрішнім загрозам є актуальною не тільки безпосередньо для банків, а також для всіх учасників ринкових відносин. Безумовно, в першу чергу зазначеній проблемі приділяють увагу власники банку, його акціонери, які турбуються за розвиток власного бізнесу та несуть за нього матеріальну, моральну та соціальну відповідальність, якщо, звичайно, банку первісно не відведена роль кримінальної організації. Банківська безпека турбує також і клієнтів банку, які обслуговуються в цій банківській установі та зацікавлені в її стабільності, а також фізичних осіб, які є вкладниками, позичальниками і користувачами будь-яких банківських послуг (пластикові картки, комірки сховища).

Дана проблема актуальна й для партнерів по бізнесу. Але особливо вона турбує банківський персонал, який з не завжди зрозумілих причин сприймає дану проблему частіше як якусь далеку, що знаходиться поза банком і не відноситься безпосередньо до нього. Тому ми вважаємо, що банківська безпека повинна ґрунтуватися на таких основних складових, як: безпека банку як організації; безпеці банківського персоналу; безпеці банківських операцій. Саме тому, що фінансово-економічна безпека сучасного комерційного банку являє собою одну з головних складових його успішного функціонування і розвитку, сучасні банки мають приділяти значну увагу вирішенню проблеми безпечного ведення власної діяльності задля збереження ділової репутації та отримання прибутків.

Ознайомлення з науковими дослідженнями В. Срібного показало, що забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи обумовлене взаємодією інтересів банківських установ та суб'єктів ринкової економіки і, залежить від таких основних чинників: 1) еко-

номічної стабільності держави та її рівня залежності від зовнішніх дій інших країн; 2) ступеня залежності банківської системи від внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування, зокрема рефінансування і кредитування іноземними банками; 3) ступеня концентрації активів банківської системи в інших державах або галузях реального сектора економіки; 4) структури власності у банківській сфері [3].

Ми повністю погоджуємось з дослідником, але вважаємо що фінансово-економічна безпека комерційного банку має багатофункціональний і комплексний характер, та охоплює його безпеку як організації (грошово-кредитної установи), безпеку дій банківського персоналу, безпеку здійснення банківських операцій, захист інформації, фінансову безпеку та його конкурентоспроможність на ринку банківських послуг. Поняття фінансово-економічної безпеки банку може стосуватися як особистої безпеки його працівника, так і всього колективу установи. Це поняття є інтегрованим в усі види діяльності банку і потребує постійного контролю з боку державних органів влади і самої банківської установи. Тому ми пропонуємо визначити фінансово-економічну безпеку комерційного банку як стан фінансової стабільності й безпеки функціонування, що здатний захистити інтереси власників, керівництва, клієнтів, партнерів від внутрішніх і зовнішніх загроз.

Ступінь такої захищеності визначається тим, наскільки ефективно підрозділам і службам безпеки банків удається протидіяти спробам як прямого несанкціонованого проникнення до приміщень банківських установ зі злочинною метою, так і завдання шкоди з боку конкурентів і злочинних структур шляхом втручання в банківську діяльність, впливу на банк із метою реалізації своїх фінансових афер і махінацій, «відмивання брудних грошей», шахрайства, інших фінансових зловживань та запобігати загрозам й усувати збитки від негативного впливу на банківську систему.

Автори визначення поняття «фінансово-економічна безпека банківських установ» не

претендують на абсолютну істину розроблених ними теоретичних положень і усвідомлюють, що ряд наукових положень має дискусійний характер.

Попри відмінності формування поняття фінансово-економічної безпеки банків, вона насамперед є інструментом для досягнення їх комерційної мети – збільшення прибутку, накопичення капіталу, захисту їх різноманітних інтересів, а також укріплення позицій на ринку банківських послуг. Головним же критерієм оцінки системи фінансово-економічної безпеки банку буде стабільність економічного розвитку банку згідно з його планами і завданнями.

Тому процес гарантування фінансово-економічної безпеки банку здійснюється на основі взаємозв'язку стратегічних і тактичних заходів, на реалізацію яких зосереджує зусилля служба безпеки банку.

Щодо правової основи фінансово-економічної безпеки банківських установ, то треба підкреслити, що відповідно до ст.15 Конституції України «суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності» [4]. Тому абсолютна підтримка державою якоїсь форми господарювання чи бізнесу не допускається. Кожен суб'єкт має право займатися підприємницькою діяльністю, яка не заборонена законом. Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності, не допускає цінової дискримінації, зловживань монопольним становищем на ринку тощо. Однак, держава у ринковій системі не гарантує захист індивіда і форм його діяльності від економічних невдач.

Комерційний банк, як і будь-яке підприємство, є самостійним суб'єктом господарювання, володіє правами юридичної особи, виробляє і реалізовує продукт, надає послуги, діє на принципах комерційного розрахунку. В сучасних умовах інтенсифікації та ускладнення рівня розвитку товарно-грошових відносин, зростає роль банківської, кредитної та грошової системи у взаємопов'язаних соціальних зв'язках.

Саме на банківську, кредитну та грошову системи покладено роль ланки, що зв'язує сучасний господарський механізм, забезпечує розвиток не лише економіки країн у цілому, але й механізму, що формує людину ринкового типу та високої банківської культури. В умовах сьогодення не можна говорити, що зазначені системи можуть діяти відособлено одна від одної в межах однієї держави. Національні фінанси є складовою ланкою міжнародного фінансового грошово-кредитного ринку.

Вище сказане доводить, що ці тенденції зумовлюють системоутворююче взаємовідношення та покладають на банківське законодавство завдання більш або менш адекватно виявити внутрішній зміст банківської системи, забезпечити її стабільність, і водночас мати можливість досить швидко реагувати на зміни внутрішнього і зовнішнього середовища.

При цьому, з досліджень Конституції України, Кримінального кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України, Законів України «Про банки і банківську діяльність», «Про основи національної безпеки України», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про інформацію», «Про приєднання України до Статуту Ради Європи», «Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року»; Указів Президента України, Декретів та Постанов Кабінету Міністрів України, Положень та Постанов Національного банку України, деяких інших підзаконних нормативних актів виконавчої влади та відомчих наказів та інструкцій, ми отримали досить негативний результат.

Як з'ясувалось, нині у законодавстві України немає окремого Закону, який би регулював відносини між суб'єктами банківських установ по відношенню до даного виду бізнесу від зазіхань, як з боку злочинних угруповань, так і з боку корумпованих владних структур. Такої думки дотримується й Н.В. Зачосова, яка доводить, що «Україна є однією з небага-

тьох країн світу, де, незважаючи на значне зростання злочинності, приватний сектор економіки позбавлений права на захист власності, підприємницької діяльності та іміджу своїми силами. Є тільки окремі положення законодавчих та нормативних актів про захист бізнесу» [5, с.77].

Реалії сьогодення показують, що попри відсутність в Україні визначальних системотворчих законодавчих актів з питань безпеки банківської діяльності, правова основа захисту інтересів банків все ж таки існує. Наявність відповідних положень нормативно-правових актів дозволяє використовувати права відносно створення системи заходів безпеки на власний розсуд. Водночас, необхідно зазначити, що дана правова система є однобічною і спрямована здебільшого на захист банківської системи, аж ніяк не на протидію недобросовісним конкурентам і кримінальним структурам, що в свою чергу призводить до того, щоб банківські служби безпеки переважно просто захищалися.

На сучасному етапі у галузі банківської безпеки існує ще багато питань, які потребують не тільки істотного вдосконалення на державному рівні, але й просто переосмислення та перегляду в самих комерційних банках. Лише завдяки спільній взаємодії банківських установ та державних органів можна говорити про питання адаптації банківського законодавства України до ЄС.

Діяльність банківських установ в Україні стосовно забезпечення їх безпеки характеризується не лише діючими нормативно-правовими актами, а й внутрішніми нормативними актами. Вони виокремлюються у відповідності до різного роду об'єктів, де безпосередньо застосовуються: охорони, режиму, інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності банку та ін.

З питань охорони власності банки мають керуватися ст.54 Закону України «Про банки і банківську діяльність». Положення даної статті є ефективним і доцільним з огляду на те, що банкам надається право забезпечувати захист банківської інформації, коштів та май-

на шляхом створення відповідних систем захисту, служб охорони відповідно до законодавства України та нормативних актів НБУ. Отже, враховуючи викладене, здається можливим констатувати, що дані положення Закону надають своєрідні привілеї для банків, на відміну від інших підприємницьких структур, яких вони обходять.

Ще нещодавно система фінансово-економічної безпеки вітчизняного банку представляла собою один відокремлений підрозділ – Службу безпеки, основними завданнями якої були організація пропускнуго режиму на територію організації, охорона фізичної цілісності та збереження матеріальних ресурсів банку. Співробітниками цієї служби, зазвичай, були відставники силових структур, колишні міліціонери, військові, тощо, тобто особи, які не володіли навіть поверховими знаннями у сфері фінансів та кредиту, необхідними для професійної роботи усім банківським службовцям. Пізніше до функцій служби безпеки увійшли: забезпечення недоторканності інформаційної бази, перевірка персоналу при прийомі на роботу, робота з проблемними клієнтами та багато інших. За таких умов вітчизняна безпека бізнесу певною мірою була пасивна, не мала упереджувального характеру і здебільшого була залежна від керівництва суб'єктів господарювання. Слід також зауважити, що не всі форми та види безпеки розвивались однаково. Найбільшого розвитку досягла охорона та охоронна діяльність, найменшого – інформаційна, економічна та кадрова безпека [6, с.42].

Нині служба фінансово-економічної безпеки банку – це спеціалізований підрозділ, який гарантує інформаційно-аналітичну, кадрову, техніко-технологічну, фізичну та, звісно, фінансову безпеку банківської установи. Оскільки банки – це суб'єкти господарської діяльності, які спеціалізуються на наданні саме фінансових послуг, то і фінансова безпека для них є вкрай важливою. У наш час співробітники банківської служби безпеки уже не можуть якісно виконувати свої функції без відповідного рівня знань і вмінь [5, с.74].

Водночас система підготовки фахівців з безпеки бізнесу тільки народжується, а за відсутності спеціального законодавства зазнає суттєвого впливу різного роду відомств, органів і посадових осіб. Не зважаючи на такі негативні чинники, основним способом забезпечити належний рівень економічної безпеки банку загалом, та фінансової безпеки зокрема, нині можна вважати правильно підібраний, висококваліфікований та надійний персонал установи. Адже саме від вчинків та рішень кадрового складу у більшості випадків залежить цілісність, збереження та примноження активів організації.

Відповідальність посадових осіб банківських установ реалізується відповідно до специфіки їх функціональних обов'язків та характеризує специфіку різного роду банківських операцій, дотримання ряду норм і принципів банківського законодавства.

Попереднє вивчення ряду даних щодо забезпечення банківської безпеки показало, що працівники банку піддаються відповідальності на основі внутрішніх документів, посадових інструкцій та чинного банківського законодавства. Спираючись на дані положення, можна констатувати, що персонал банку притягується до дисциплінарної, матеріальної, адміністративної, цивільної чи кримінальної відповідальності (в залежності від порушених прав чи обов'язків суб'єктів банківської діяльності). Не зменшуючи роль та значення юридичної відповідальності, все ж найбільш дієвими є заходи профілактики та попередження посягань на банківську безпеку.

Роль держави в забезпеченні економічної безпеки банківської системи полягає в захисті прав власності, управлінні банківськими ризиками, забезпеченні рівноправної конкуренції, яка сприяє повнішому вираженню економічних інтересів усіх суб'єктів. У сучасних умовах розвитку банківського сектора державне регулювання банківської діяльності повинне здійснюватися з використанням інструментів і механізмів, адекватних стану економіки і банківської системи. При цьому повинні враховуватися особливості функціо-

нування банківських установ на території нашої держави, а також запозичення позитивних аспектів ведення банківського бізнесу в інших країнах, що не завжди можливо.

Оскільки розвиток і становлення ринкових відносин відбувається під впливом різного роду факторів, то забезпечення економічної, а зокрема, фінансової безпеки є важливим завданням для багатьох країн, в тому числі і України. Реалії сьогодення показують, що кожній країні притаманні власні особливості побудови банківської системи, відповідно кожна країна має певні особливості в побудові системи банківського регулювання та нагляду.

Загалом використовуються такі три моделі організації банківського регулювання та нагляду: 1) модель «двох вершин»: передбачає здійснення регулювання та нагляду центральним банком держави разом з іншими контролюючими державними органами (Франція, Італія, Німеччина, США, Японія); 2) секторна модель: здійснюється лише центральним банком держави (Україна, Російська Федерація, Великобританія, Греція, Іспанія, Португалія, Швейцарія); 3) модель єдиного нагляду: реалізується мегарегулятором або органами нагляду відділеними від центрального банку (Польща, Австрія, Данія, Канада, Норвегія).

З вище наведеного випливає, що в Україні діє секторна модель. Вона передбачає здійснення регулювання та нагляду Національним банком України відповідно до законів України «Про Національний банк України» та «Про банки і банківську діяльність».

Наприкінці 2012 року 27 держав-членів Європейського Союзу ухвалили рішення про створення Європейського банківського союзу (набуло чинності з осені 2014 року), що знаменується розширенням європейської фінансової інтеграції, змінює застарілу еталонну європейську банківську систему та має на меті створення єдиного наглядового механізму.

Основними елементами банківського союзу повинні бути такі: єдине зведення правил для банків (регулювання); єдина структура банківського нагляду (нагляд); єдиний механізм рефінансування банків за рахунок зборів

із самого банківського сектора; єдина система захисту депозитів; єдиний механізм тимчасової бюджетної підтримки у разі необхідності. Таким чином, створення Європейського банківського союзу характеризується суттєвими позитивними наслідками, що сприятиме налагодженню простих і водночас досить тісних фінансово-економічних зв'язків між державами-членами ЄС.

Прагнення України до об'єднання у складі ЄС означає необхідність пристосування національної банківської системи до європейських вимог. Цей процес потребує глибоко обдуманих вчинків, а також обрання стратегії та визначення напрямку, у якому повинні працювати українські банки. Однак, перш за все варто поставити собі питання чи це повинна бути система, створена за взірцем результативних та безпечних банківських систем інших держав, таких як Англія, Німеччина, Франція, чи ми мусимо сформулювати відокремлену систему, пристосовану до потреб та вимог нашої економіки?

Критично оцінюючи правовий досвід демократичних країн ЄС щодо організації банківського регулювання та нагляду з метою удосконалення забезпечення ФЕБ банківської діяльності в Україні в умовах посилення зовнішніх загроз, вважаю за необхідне констатувати, що за останні роки в Європейському Союзі створено єдиний ринок банківських послуг, підвищилась роль центральних банків у сфері валютного контролю, посилився вплив спеціально створених автономних органів, що стало можливим на принципах: гармонізації банківського законодавства Європейського Союзу, єдиної банківської ліцензії, взаємовизнання національних систем пруденційного нагляду за банківською діяльністю. Як свідчить вивчення зарубіжного досвіду в більшості розвинених країн спостерігається тенденція до уніфікації регулювання та нагляду за банківською діяльністю, елементи якого можуть бути впроваджені і в Україні. За таких умов перспективним напрямом подальших досліджень становитимуть механізми адаптації вітчизняного законодавства у бан-

ківській сфері до європейських норм та стандартів.

Таким чином, проведені дослідження проблем організації та аналізу фінансово-економічної безпеки банківських установ дозволило встановити, що безпека банківської системи є однією із нагальних та багатограних проблем, що стоїть не лише перед комерційним банком, а й державою, оскільки робота банків має винятковий вплив на соціально-економічний розвиток, добробут населення, ефективність роботи підприємств та, як наслідок, фінансову безпеку держави. Своєрідність ситуації полягає в тому, що держава взяла на себе головну функцію кримінально-правового та адміністративного контролю у запобіганні протиправних дій в банківській сфері.

Реалії сьогодення показують, що забезпечення фінансово-економічної безпеки банківських установ ґрунтується на відповідному механізмі, який є системою організаційних та інституційно-правових заходів впливу. Вони спрямовуються на своєчасне виявлення, попередження, нейтралізацію та ліквідацію загроз.

Також слід зазначити, що організаційне забезпечення безпеки банку може покладатися на спеціалізовані фірми (що надають послуги із забезпечення безпеки), на структурні підрозділи банку (відповідно до їх спеціалізації), а також на спеціально створені підрозділи служби безпеки банку.

Означені вихідні положення ряду даних дозволяють стверджувати, що в умовах глобалізації фінансово-економічна безпека банківських установ стає не лише національною, а й міжнародною проблемою. Тому для надання допомоги у боротьбі з економічною злочинністю керівники служб безпеки, що представляють найбільші світові банки і банківські групи, об'єднали зусилля під егідою Міжнародної асоціації з питань безпеки в банківській справі, завдання якої – сприяти обміну інформацією між її членами і надання взаємної допомоги в запобіганні діям, спрямованим проти банків. Теоретична база і практичний досвід країн з розвинутою ринковою економікою повинні бути адаптовані до

сучасних економічних умов в Україні в якомога найкороткий час.

ЛІТЕРАТУРА

1. Крупка І. М. Фінансово-економічна безпека банківської системи України та перспективи розвитку національної економіки / Крупка І. М. // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2012. – № 6. – С. 168–175.

2. Основи підприємницької діяльності : навч. посіб. / [Борис Дратвер, Наталія Пасічник, Дмитро Закатнов та ін.] ; М-во освіти і науки України, АПН України, Ін-т проблем виховання. – Кіровоград, 2004. – 223 с.

3. Срібний В. І. Стабільність банківської системи як чинник забезпечення економічної безпеки / В. І. Срібний // Культура народів Причорномор'я. – 2009. – № 156. – С. 66–68 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://dspace.nbuiv.gov.ua/handle/123456789/34985>.

4. Конституція України : від 28.06.1996 р., № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>.

5. Зачосова Н. В. Особливості забезпечення фінансової безпеки комерційних банків в Україні / Зачосова Н. В. // Фінанси, банки, інвестиції. – 2011. – № 4. – С. 74–78.

6. Берлач А. І. Безпека бізнесу : навч. посіб. / А. І. Берлач. – К. : Університет «Україна», 2007. – 280 с.

7. Безпека бізнесу в Україні та зарубіжний досвід організації безпеки підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://5ka.at.ua/load/menedzhment/bezpeka_biznesu_v_ukrajini_ta_zarubizhnij_dosvid_organizacii_bezpeki_pidpriemstva_kursova_robota/38-1-0-24337.

Гаруст Ю. В. Фінансово-економічна безпека як запорука сталого розвитку банківської установи / Ю. В. Гаруст, Л. М. Білодід // Форум права. – 2016. – № 1. – С. 42–48 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_9.pdf

Досліджується питання особливостей організації системи фінансово-економічної безпеки комерційних банків, її місце в системі економічної та фінансової безпеки держави загалом. Розглянута теоретико-правова основа фінансово-економічної безпеки банківських установ, а також здійснена порівняльна характеристика організації діяльності підрозділ фінансово-економічної безпеки банківських установ в Україні та ряді країн ЄС.

***

Гаруст Ю.В., Білодід Л.Н. Финансово-экономическая безопасность как залог устойчивого развития банковского учреждения

Рассматривается вопрос особенностей организации системы финансово-экономической безопасности коммерческих банков, ее место в системе экономической и финансовой безопасности государства в целом. Рассмотрена теоретико-правовая основа финансово-экономической безопасности банковских учреждений, а также осуществлена сравнительная характеристика организации деятельности подразделения финансово-экономической безопасности банковских учреждений в Украине и ряде стран ЕС.

***

Harust YU.V., Bilodid L.N. Financial and Economic Security as a Key to Sustainable Development Banking Institution

The question about peculiarities of system organization of financial-economic security of commercial banks, its place in the system of economic and financial security of the state in general was studied. Theoretical-legal basis of financial-economic security of bank enterprises is reviewed. A comparative characteristics of work organization of subdivisions of financial-economic security in bank enterprises in Ukraine and a number of countries of the European Union is done.